

У име Оца и Сина и Светога Духа

Ево нас браћо и сестре, идемо у сусрет великом празнику Божића, када прослављамо и славимо долазак Сина Божијега на земљу, када прослављамо рођење Господа Христа у Витлејемској пећини. Господ Христос се назива у Црквеним песмама и молитвама „хлеб који је сишао и дао се роду људскоме“. Зато што Он је дао тело своје за храну, и крв своју за пиће, за оне који верују у Њега, који га исповедају, који живе по Његовом Јеванђељу, који се припремају за достојно причешће. А данашње Јеванђеље говори управо о томе, говори о једној великој вечери, коју неки домаћин спреми и позвао многе на ту вечеру, али када слуге одоше да јаве званицама да је вечера готова, они се почеше изговарати на разне начине, један рече купих њиву идем да је видим, други рече купих пет пари волова, морам да их огледам да их испробам, трећи рече ожених се па не могу доћи, и када слуга јави то господару он се разгневи веома. Јер званице његове показаше се недостојнима његове вечере. Али пошто је све спремно, рече господар слугама: „Изађите на улице, и кога год сретнете уведите га да ми се напуни кућа“. И слуга то учини и напуни се кућа домаћинова. А он рече да нико од оних званица који беху недостојни, неће окусити његове вечере. И завршава Господ данашње кратко Јеванђеље: „Много је званих али је мало изабраних“.

То Свето Јеванђеље браћо и сестре које смо слушали на данашњој Светој Литургији, има велики смисао, он обухвата сву историју васионе, и сву историју рода људскога. Бог је домаћин који је припремио вечеру. Припремио је све човеку што је потребно за његов живот на земљи. Створио је сунце, створио је месец, створио је звезде,

створио галаксије читаве, створио земљу, воду, животиње, све је то ставио на трпезу и позвао род људски, да буде гост за Његовом трпезом. С тим да Њега признају и познају као домаћина. А род људски се одрекао од Бога, пао у грех, омилела му земаљска сладост и страст и пролазност овога света, и није се одазвао на ту гозбу домаћина. А Господ шаље слуге своје да зову званице, цела васиона нас позива на то. На то нас опомиње све што је Бог створио. Не само сунце, звезде и месец, него свака травка, свака биљчица, свака живуљка која се миче по земљи, позива род људски: „Хајде вечера је готова, дођите на вечеру домаћинову“. Поред тога што сва твар позива род људски на ту вечеру домаћина-Бога, Господ шаље и своје посебне слуге, шаље своје анђеле да нас опомене, шаље пророке, шаље оне који су остали Богу верни да опомињу остале и да их призивају да дођу на ту велику гозбу, на ту вечеру.

Ето и данас у недељу другу пред Божић, прославаљамо управо те слуге Божије које је Бог слао роду људскоме, да нас позивају на вечеру коју је домаћин припремио. Ту су Старозаветни праведници, који су живели Христовим Јеванђељем пре доласка Христа на земљу, испуњавали су морални закон који је усађен у човеку, испуњавали су заповести које је Господ преко пророка слао Јеврејском роду и народу. И они сви међу којима Аврам, Исак, Јаков, Свети цар Давид, првосвештеници Арон, Самуило, и многи, многи други међу пророцима, сви су они уствари били Хришћани пре доласка Христа на земљу. Јер су живели вером у Његов долазак.

Господ Христос је једини Спаситељ рода људскога, од првога човека Адама, до последњег човека који ће живети на овој земљи планети. Али они пре Његовог доласка у телу,

живели су вером у Његов долазак, веровали су обећању које је Бог дао нашим праоцима, Адаму у Рај, а затим то поновио много пута, преко својих пророка. Они су дакле веровали у Господа Христа и живели су по Његовим заповестима, и ако Он још није био дошао и дао своје Јеванђеље. А Његово Јеванђеље које је дао, није ништа друго него оно што је рекао кроз пророке. Све заповести које је дао Бог преко пророка роду људскоме, да се по њима управљају, све се то налази и у Јеванђељу Христовоме, на један потпунији начин, изражено и речено. И онда Господ шаље те своје праведнике из Старога завета, да позивају род људски на ту вечеру.

А после доласка Господа Христа, тек тада много је слугу Божијих који нас позивају. То су Свети апостоли, Свети оци, Свети пустињаци, Свети мученици. Зато сваки дан славимо по неколико Светитеља Божијих који су уписани у календару, и многе, многе друге који нису уписани у календару. Сви су они те слуге који нас позивају на велику вечеру коју је домаћин припремио. А Господ је припремио, не само материјалну вечеру васиону за род људски, него и духовну вечеру у Царству своме небескоме. И дао је људима и нуди људима на тој вечери, Божанску правду, Божанску истину, Божанску љубав, Божанско милосрђе, све оно што Бог има у савршенству своме а Он то износи на своју трпезу пред људе и нуди и позива људе да дођу на ту трпезу. Као у Старом завету и кроз историју рода људскога, као што беху многи недостојни, изговараху се, тако на жалост и данас и међу нама Православним народима, међу Православним Србима, има много оних који се изговарају да не могу да дођу у Цркву, да не могу да посте, да не могу да се моле Богу, да, да, да хиљаде разлога налазе

да оправдају себе за немарност и неопазивање на домаћинов позив да дођу на вечеру. Зато се на њих односи оно: „Да су многи звани али је мало изабраних“. Боље речено сви су позвани, а изабрани су они који се одазивају који служе Богу, који верују у Његово Јеванђеље који се труде да живе по њему, који се исповедају за грехе своје, које као људи по немоћи чинимо, и тако се припремамо да будемо гости за ту чудесну трпезу, коју Бог домаћин припрема роду људскоме.

Нека би Господ и нама даровао снаге браћо и сестре, да будемо међу оних мало изабраних, да се одазовемо на позив Божији, да се трудимо у овоме животу, на испуњењу заповести Божијих, да чинимо добра дела, да се клонимо од рђавих и злих дела, да се чувамо од греха, а ако нешто погрешимо да то исповедамо са покајањем, и да се тако припремамо када пођемо одавде, да нас тај домаћин Бог наш, прими за ту своју трпезу, да нам дарује живот вечни, да и ми са свима Светима у Царству Христовом славимо Оца и Сина и Светога Духа, кроза све векове и сву вечност. Амин.